

POSTANOWIENIE

13 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

na posiedzeniu niejawnym 13 grudnia 2024 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa T. S.A. w W.

przeciwko M.T.

o zapłatę,

na skutek skargi kasacyjnej M.T.

od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach

z 10 listopada 2023 r., VII Ga 152/23,

1) odrzuca skargę kasacyjną,

2) zasądza od M.T. na rzecz T. S.A. w W. kwotę 2700 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia niniejszego postanowienia M.T. do dnia zapłaty.

(M.O.)

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 10 listopada 2023 r. Sąd Okręgowy w Kielcach w sprawie z powództwa T. S.A. w W. przeciwko M.T. o zapłatę, na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach z 17 marca 2023 r., V GC 1093/21, oddalił apelację (pkt I) oraz zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2700 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty tytułem kosztów procesu za II instancję (pkt II).

Pozwany wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu II instancji, zaskarżając to orzeczenie w całości oraz wnosząc o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz rozstrzygnięcie sprawy co do istoty poprzez zmianę zaskarżonego orzeczenia i oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący wskazał, że skarga ma być oczywiście uzasadniona oraz że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości i wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów w zakresie kwestii związanej z ustalaniem terminu zapłaty z tytułu regresu ubezpieczeniowego oraz odsetek z nim związanych.

Powódka złożyła odpowiedź na skargę, wnosząc o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania, ewentualnie o jej odrzucenie, ewentualnie o jej oddalenie oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna wniesiona przez pozwanego podlegała odrzuceniu.

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, a zarazem kwalifikowanym pismem procesowym o ściśle określonej przez ustawę treści. Zgodnie z art. 398¹ § 1 k.p.c. skarga kasacyjna przysługuje od wydanego przez sąd drugiej instancji prawomocnego wyroku lub postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie.

Poza spełnianiem ogólnych wymagań dla pisma procesowego, skarga kasacyjna powinna również zawierać prawidłowo sformułowane elementy konstrukcyjne określone w art. 398⁴ § 1 pkt 1-3 k.p.c. Jednym z tych elementów jest wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany. Braki w zakresie elementów konstrukcyjnych skargi, a więc również w zakresie jej wniosków, skutkują odrzuceniem skargi *a limine* bez

uprzedniego wezwania o usunięcie dostrzeżonych braków (postanowienie SN z 24 października 2022 r., I CSK 3656/22). Wniosek taki wynika z porównania treści art. 398⁶ § 2 k.p.c. *in medio* oraz art. 398⁶ § 1 k.p.c. Tylko drugi z przywołanych przepisów dopuszcza sanowanie określonych braków skargi kasacyjnej; nie dotyczy to jednak wymienionych elementów konstrukcyjnych określonych w art. 398⁴ § 1 pkt 1-3 k.p.c. (postanowienie SN z 24 czerwca 2022 r., I CSK 2657/22).

Skarga kasacyjna nie zawiera prawidłowo sformułowanego wniosku, co skutkowało jej odrzuceniem.

Pozwany wniósł o „uchylenie zaskarżonego wyroku oraz rozstrzygnięcie sprawy co do istoty poprzez zmianę zaskarżonego orzeczenia i oddalenie powództwa w całości”.

Po pierwsze, skarżący nie wskazał, w jakim zakresie miałby zostać uchylony zaskarżony wyrok, co stanowi uchybienie wymogowi konstrukcyjnemu określone w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.

Po drugie, wnosząc o orzeczenie przez Sąd Najwyższy co do istoty sprawy skarżący nie może jednocześnie wnosić o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu II instancji oraz o jego zmianę. Prawidłowo sformułowany wniosek powinien obejmować żądanie uchylenia zaskarżonego wyroku Sądu II instancji z określeniem zakresu uchylenia oraz żądanie zmiany wyroku Sądu I instancji ze wskazaniem zakresu tej zmiany.

Sąd Najwyższy realizując kompetencje określone w art. 398¹⁶ k.p.c. podejmuje dwie czynności decyzyjne, tj. uchyla zaskarżone orzeczenie, a po uchyleniu wydaje zastępujące je nowe merytoryczne rozstrzygnięcie (T. Zembrzusi (w:) P. Ryłski (red. nacz.), A. Olaś (red. cz. III) *Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz*, wyd. 3, Legalis 2024, komentarz do art. 398¹⁶, teza 24). Wniosek o zmianę orzeczenia powinien się zatem odnosić do orzeczenia Sądu I instancji, ponieważ Sąd Najwyższy, orzekając na podstawie art. 398¹⁶ k.p.c. działa w istocie jako sądu drugiej instancji.

Jak wskazano powyżej, braki w zakresie wniosków skargi kasacyjnej, które należą do jej elementów konstrukcyjnych, mają charakter nieusuwalny, co

skutkowało odrzuceniem skargi na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 w związku z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. w zw. z § 2 pkt 6, § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn.: Dz.U. z 2023 r., poz. 1935).

[M.O.]

[a.ł.]